

"הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערכי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים. וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתים בחדש השביעי תחגו אתו. בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת. למען ידעו דרתים כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם" (ויקרא כ"ג)

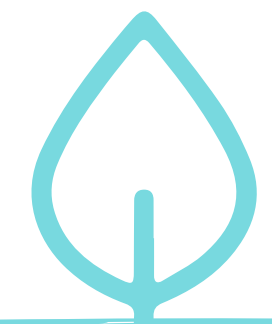

ושמחת בחגך והיית אך שמח

סוכה וצדק חרותי // לזכור בעושר את העוני - חג השוויון // פילון האלכסנדרוני מאה 1

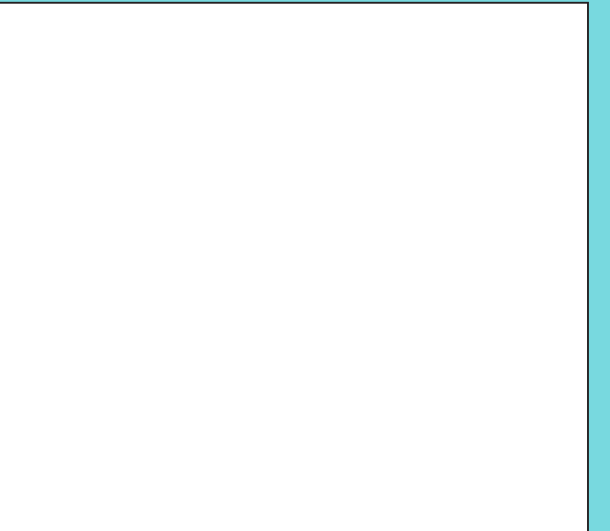
החג האחרון מחגי השנה נקרא חג הסוכות והוא חל בשוויון היום והלילה שבחורף. מכאן אנו למדים שתיים: אחת, שחייבים לכבד את השוויון (הוא היושר) ולשנוא את האי שוויון (אי היושר) לפי שהראשון הריהו ראשיתו ומקור מוצאו של הצדק, והשני - ראשיתו ומקור מוצאו של העוול. הראשון קרוב לאור והשני קרוב לחושך. ושנית... תעודת הסוכות להזכירנו בעושרנו את העוני, לפי שחייב אדם לזכור בעושרו את העוני, בימי תפארתו את השפלות, בגדלותו את הפשטות, בימי שלום את סכנת המלחמה, על פני היבשה, את סערות הים, ובעיר את המדבר. לפי שאין לך דבר, שיש בו כדי לשמחנו יותר מזיכרון ימי הרעה בימי טובה מרובה יותר.

**הנה מה טוב ומה נעים
שנת אחים גם יחד.**

בתקופה זו של שלהי הקיץ, אוסף החקלאי את יבולו ומציין את סיום השנה החקלאית. עם סיום האסיף נפתחת שנה חקלאית חדשה ומצפים לגשם. תפילת הגשם היא מסימניו ומנהגיו המובהקים של חג הסוכות, אשר נטוע היטב בתוך הויה חקלאית של עם אשר עובד את אדמתו.

חג סוכות נועד להיות חג שמח ולשמחה בו חשיבות רבה. על פי חז"ל השמחה נובעת גם מחילופי העונות ומהתקווה שהם מביאים אנחנו חוגגים את החג כדי להיזכר כל שנה מחדש שאפשר להסתדר עם מעט מאד דברים ולהעריך את מה שהטבע נותן.

**"זה נכון אני מגזים
אבל אני אוהב אותך
ממש מוגזם"**
אני אוהב אותך
ממש מוגזם // קובי אוז

